

Súd: Okresný súd Vranov nad Topľou
Spisová značka: 8Cb/45/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8817206009
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 01. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Silvia Šviderská
ECLI: ECLI:SK:OSVT:2019:8817206009.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Vranov nad Topľou sudcom JUDr. Silviou Šviderskou v spore žalobcu: R. P. M. F..E..D., M.. O. X, M., C.: XX XXX XXX, zast.: Advokátska kancelária Roštár- Slovák, s.r.o., Révová 7, Bratislava, IČO: 36 858 731 proti žalovanému: C.. Š. Z., O.. XX.XX.XXXX, V. E.Á. XXX/X, X. O. Z., zast.: Mgr. Marián Lipa, advokát, Štefánikova 18, Humenné, o obnovu konania s prísl. t a k t o

rozhodol:

Žalobu na obnovu konania z a m i e t a .

Návrh na odklad vykonateľnosti rozsudku Krajského súdu v Prešove č.k. 3Cob/65/2012-899 zo dňa 11.3.2014 z a m i e t a .

Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi trovy konania vo výške 100% s tým, že o konkrétnej výške trov konania rozhodne súd samostatným uznesením po právoplatnosti rozhodnutia.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalovaný sa žalobou podanou dňa 9.6.2017 domáhal vydania rozhodnutia, ktorým by súd z povoliť obnovu konania vedeného Okresným súdom Vranov nad Topľou pod sp.zn. 11Cb/81/200/ a odvolacieho konania vedeného Krajským súdom Prešov pod sp.zn. 3Cob/95/2012. Zároveň žiadal odložiť vykonateľnosť rozsudku Krajského súdu Prešov č.k. 3Cob/65/2012-899 zo dňa 11.3.2014 do právoplatného rozhodnutia o žalobe na obnovu konania. V žalobe uviedol, že rozsudkom Okresného súdu Vranov nad Topľou č. 11Cb/81/2008-703 zo dňa 02.07.2012 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove č. 3 Cob/65/2012-899 zo dňa 11.03.2014 v spojení s opravným uznesením Krajského súdu v Prešove č. 3Cob/65/2012-908 zo dňa 31.3.2014, bola žalovanému uložená povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 60.067,30 EUR s 9 % úrokom z omeškania od 19.11.2010 do zaplattenia. Krajský súd v Prešove žalobu o zaplattenie úrokov z omeškania vo výške 14% ročne zo sumy 52.735,48 EUR od 04.09.2007 do 18.11.2010, vo výške 14% ročne zo sumy 7.335,85 EUR od 04.09.2007 do 18.11.2010, vo výške 5% ročne zo sumy 52.735,48 EUR od 19.11.2011 do zaplattenia, vo výške 5% ročne zo sumy 7.335,85 EUR od 19.11.2011 do zaplattenia, zamietol. Žalovaný napadá vyššie uvedené rozhodnutia súdov v rozsahu, v ktorom bolo žalobnému návrhu vyhovené, teda vo výroku, ktorým bola žalovanému uložená povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 60.067,30 EUR s 9 % úrokom z omeškania od 19.11.2010 do zaplattenia. Podľa § 410 zákona č. 160/2015 Z.z. v znení neskorších predpisov Civilný sporový poriadok žalobu na obnovu konania prejedná súd, ktorý o veci rozhodoval v prvej inštancii. Na základe uvedeného je daná miestna a vecná príslušnosť Okresného súdu Vranov nad Topľou na prejednanie tejto žaloby. Podľa § 397 pism. a) CSP - proti právoplatnému rozsudku je prípustná žaloba na obnovu konania, ak sú tu skutočnosti, rozhodnutia alebo dôkazy týkajúce sa strán a predmetu pôvodného konania, ktoré ten, kto podal žalobu na obnovu konania, bez svojej viny nemohol použiť v pôvodnom konaní, ak môžu privediť pre neho priaznivejšie rozhodnutie vo veci. Podľa § 397 pism. b) CSP - proti právoplatnému rozsudku je prípustná žaloba na obnovu konania, ak možno vykonať dôkazy, ktoré sa nemohli vykonať v pôvodnom konaní,

ak môžu privodiť pre stranu priaznivejšie rozhodnutie vo veci. Touto žalobou napadnuté rozhodnutie je odôvodnené v zásade len tým, že odvolací súd konštatoval, že - neunesenie dôkazného bremena žalovaným znamená jeho zodpovednosť ako konateľa za škodu, ktorú spoločnosti spôsobil. Krajský súd teda preniesol dôkazné bremeno k preukázaniu toho, že k škode na strane žalobcu nedošlo, výlučne na žalovaného. Toto bolo možné realizovať výlučne predložením účtovných dokladov za obdobie roka 2007. V predmetnom konaní však bolo zistené, že účtovné doklady žalobcu boli odcudzené nezisteným páchatelom. Uvedená skutočnosť vyplýva z oznámenia o spáchaní priestupku zo dňa 25.03.2009 a z oznámenia 00 PZ Vranov nad Topľou zo dňa 29.05.2009. Ide o skutočnosť, za ktorú žalovaný nemôže, vis maior. Účtovné doklady boli žalovanému odcudzené potom, ako Krajský súd v Košiciach svojim rozsudkom č.k. 4 Cob/77/2009-177, zo dňa 30.07. 2009 potvrdil Rozsudok Okresného súdu Košice I, ktorým tento zamietol návrh žalobcu C.. Z. (tomto konaní Žalovaný) o určenie neplatnosti rozhodnutia Valného zhromaždenia o odvolaní žalobcu z funkcie konateľa. Žalobca o rekonštrukciu účtovníctva zjavne záujem nemal, od žalovaného sa len domáhal vydania účtovných dokladov, hoci mal vedomosť o ich odcudzení. Žalobca žalovaného nepožiadaval o súčinnosť pri rekonštrukcii účtovných dokladov, ktoré on sám vo vlastnom mene zabezpečiť nemohol. V otázke kardinálneho významu a to možnosti preskúmať účtovné doklady za rok 2007 však došlo k tomu, že dňa 27.5.2017 očíim žalobcu L. M., ktorý býva v nehnuteľnosti, ku ktorej prináleží záhradná chatka, z ktorej boli predmetné účtovné dokumenty odcudzené, pri upratovaní svojich písomností uskladnených v nehnuteľnosti na adrese E.D. XXX/X, X. O. Z., objavil šanón, ktorý sa netýkal jeho osobných záležitostí a tento odovzdal žalovanému. Pri prezretí uvedených dokumentov žalovaný zistil, že sa jedná o účtovné doklady žalobcu za obdobie roka 2007. S poukazom na ustanovenie § 403 ods. 1 CSP - žaloba na obnovu konania sa podáva v lehote troch mesiacov, odkedy sa ten, kto podal žalobu na obnovu konania, mohol dozvedieť o dôvode obnovy, alebo odo dňa, keď ho mohol uplatniť. Vzhľadom na vyššie uvedené je zrejmé, že žaloba na obnovu konania je zo strany žalovaného podaná včas. Žalovaný nemal vedomosť o tom, prečo práve tieto dokumenty neboli súčasťou ostatných dokumentov žalobcu uskladnených v záhradnej chatke, a preto sa dôvodne domnieval, že aj tieto boli spolu s ostatnými dokumentmi odcudzené. Je zrejmé, že ak by o ich existencii vedel skôr, určite by boli konajúcemu súdu predložené v pôvodnom konaní, nakoľko vykonanie tohto dôkazu bolo výlučne v jeho prospech. Rozsudok Krajského súdu v Prešove č. 3 Cbo/65/2012-899 zo dňa 11.03.2014 nadobudol právoplatnosť dňa 9.6.2014 a preto žaloba na povolenie obnovy konania je podaná včas v zmysle ustanovenia § 403 ods. 2 CSP. Žalovaný má za to, že súdu predložené účtovné doklady žalobcu za rok 2007, sú nepochybne dôkazmi, ktoré s určitosťou privodia pre žalovaného priaznivejšie rozhodnutie, nakoľko ich preverením bude nespochybniteľne preukázané, že z pokladne žalobcu boli použité vynaložené finančné prostriedky výlučne na uspokojenie záväzkov žalobcu. Po vykonaní tohto dôkazu bude nesporné, že v časti pôvodného žalobného návrhu žalobcu na zaplatenie sumy rovnajúcej sa domnejšej hotovosti pokladne nepoužitej žalovaným pre potreby a účely žalobcu, je žaloba absolútne nedôvodná. Sú splnené všetky zákonné podmienky pre povolenie obnovy konania. Žalovaný sa domáha zamietnutia žaloby v časti uloženej povinnosti zaplatiť žalobcovi sumu 52.731,45 EUR s príslušenstvom. Podľa § 412 ods. 1 CSP súd môže na návrh odložiť vykonateľnosť napadnutého rozhodnutia, ak sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa. Vzhľadom na to, že v súvislosti s právoplatným a vykonateľným rozsudkom Krajského súdu Prešov 3 Cob/65/2012-899 zo dňa 11.03.2014 v súčasnej dobe prebieha exekučné konanie, a prípadné uspokojenie nároku žalobcu do doby rozhodnutia o tejto žalobe, vzhľadom na výšku vymáhanej čiastky a zohľadnenia skutočnosti, že po prípadnej zmene napadnutého rozhodnutia je dôvodná obava ohľadom vrátenia plnenia prijatého žalobcom žalovanému, má za to, že sú splnené podmienky na odloženie vykonateľnosti napadnutého rozhodnutia. Nakoľko uplatnená pohľadávka žalobcu vznikla ešte v roku 2007, vzhľadom na odstup času je zrejmé, že pre žalobcu nezaplatenie tejto pohľadávky nie je likvidačné. Avšak prípadný výkon napadnutého rozhodnutia do doby rozhodnutia o tejto žalobe, vzhľadom na sumu vymáhaného nároku, pre žalovaného má likvidačné účinky v materiálnej oblasti. Zároveň je potrebné vziať na zreteľ dnešnú, už žiaľ bežnú prax, kde právnické osoby sú zrušované, príp. vymazávané z Obchodného registra, resp. zlučované s inými spoločnosťami nedisponujúcimi žiadnym majetkom, preto náprava po prípadnom povolení obnovy konania a zmene napadnutého rozhodnutia v prospech žalovaného, vrátením plnenia žalovaného v rámci exekučného konania na základe zrušeného rozhodnutia súdu, je vážne ohrozená.

2. Žalobca žiadal, aby súd v súlade s § 413 ods. 1 písm. a) CSP žalobu na obnovu konania uznesením odmietol alebo v súlade s § 414 CSP rozsudkom zamietol.

3. Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa so žalobou, účtovnými dokladmi pripojenými k žalobe, písomným vyjadrením žalobcu, rozhodnutiami Okresného súdu Vranov nad Topľou č.k.

11Cb/81/2008-703 a Krajského súdu v Prešove č.k. 3Cob/65/2012-899 a zistil nasledovný skutkový stav veci:

4. Okresný súd Vranov nad Topľou rozsudkom č.k. 11Cb/81/2008- 703 zo dňa 2.7.2012 zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi sumu 7.335,85 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 14% ročne od 4.9.2007 do zaplattenia. V prevyšujúcej časti žalobu zamietol.

5. Na základe odvolania žalobcu bola vec prejednaná odvolacím súdom, ktorý rozsudkom č. k. 3Cob/65/2012-899 zo dňa 11.3.2014 zmenil rozsudok súdu prvého stupňa tak, že žalovaného zaviazal zaplatiť žalobcovi sumu 60.071,33 eur s 9 % úrokom z omeškania os 19.11.2010 do zaplattenia. Žalobu o zaplattenie úroku z omeškania vo výške 14 % ročne zo sumy 52.735,48 eur od 4.9.2007 do 18.11.2010, úroku z omeškania vo výške 14% ročne zo sumy 7.335,85 eur od 4.9.2007 do 18.11.2010, úroku z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 52.735,48 eur od 19.11.2010 do zaplattenia, úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 7.335,85 eur od 19.11.2010 do zaplattenia zamietol. Rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť 9.6.2014.

Žalobca v písomnom vyjadrení uviedol, že nie sú dané dôvody prípustnosti žaloby na obnovu konania v zmysle zákonných ustanovení a skutočnosti uvádzané žalobcom v žalobe sú nepravdivé, účelové a zavádzajúce. Dôkazy (účtovné doklady spoločnosti žalobcu z roku 2007), predložené žalovaným k ním podanej Žalobe na obnovu konania, nie sú podľa názoru žalobcu dôkazmi, ktoré by žalovaný nemohol bez svojej viny predložiť v priebehu prvostupňového konania a nie sú ani dôkazmi, ktoré by sa v tom čase nemohli vykonať. Navyše, skutočnosti, ktoré z nich vyplývajú, neodôvodňujú záver, že by žalovaný ako konateľ spoločnosti žalobcu vynaložil peňažné prostriedky žalobcu v jeho prospech a konal s odbornou starostlivosťou, mohol žalovaný zabezpečiť, použiť, resp. preukázať v priebehu prvostupňového konania aj inak, keďže z pokladničnej knihy, ktorú žalovaný predložil ešte v pôvodnom konaní, vyplýva, v prospech koho boli údajne peňažné prostriedky z pokladne spoločnosti žalobcu vyplatené. Vzhľadom na charakter predmetu sporu (uplatnenie nároku titulom náhrady škody voči konateľovi spôsobenej porušením povinnosti konateľa konať s odbornou starostlivosťou v súlade s § 135a Obchodného zákonníka) je potrebné zdôrazniť, že bolo povinnosťou žalovaného, aby v pôvodnom konaní uniesol dôkazné bremeno spočívajúce v preukázaní, že peňažné prostriedky, ktoré ako konateľ spoločnosti žalobcu v rozhodnom čase povyberal z bankového účtu žalobcu, boli vynaložené hospodárne a s odbornou starostlivosťou v prospech spoločnosti a spoločníkov žalobcu. Vzhľadom k tomu, že z pokladničnej knihy, ktorú žalovaný predložil ešte v predchádzajúcom/pôvodnom konaní, vyplýva, v prospech koho boli údajne peňažné prostriedky z pokladne spoločnosti žalobcu vyplatené, žalovaný mohol už v predchádzajúcom konaní v rámci svojej obrany a dôkazného bremena, ktoré na ňom spočívalo, zabezpečiť prostredníctvom uvedených subjektov (napr. svedeckými výpoveďami alebo ich účtovnými dokladmi alebo prostredníctvom konajúceho súdu, t.j. požiadať súd, aby vyzval uvedené subjekty na poskytnutie súčinnosti na preukázanie skutočností vyplývajúcich z pokladničnej knihy). Uvedené potvrdil aj Krajský súd v Prešove v Rozsudku sp. zn. 3Cob/65/2012 zo dňa 31.03.2014 ako odvolací súd v pôvodnom konaní a následne aj Najvyšší súd SR v Rozsudku sp. zn. 3Obdo/30/2015 zo dňa 18.05.2015 ako dovolací súd, ktorým v celom rozsahu dovolanie žalovaného zamietol. Argumentácia žalovaného v Žalobe na obnovu konania, že žalobca v pôvodnom konaní nepožiadaval žalovaného o súčinnosť pri rekonštrukcii účtovných dokladov a nemal o ňu záujem, hoci mal vedomosť o ich odcudzení, je preto irelevantná. V tomto kontexte žalobca namieta aj tvrdenie žalovaného, že žalovaný mal údajne vedomosť o odcudzení dokladov, keďže na odcudzenie poukazoval výlučne žalovaný a žalobca mal od počiatku podozrenie, že účtovné doklady neboli nikdy odcudzené a tieto zadržáva úmyselne žalovaný, čo sa podanou Žalobou na obnovu konania aj zjavne potvrdilo. Žalobca je tiež toho názoru, že žalovaný podal žalobu na obnovu konania oneskorene, po uplynutí lehoty v zmysle § 403 ods. 1 Civilného sporového poriadku: „Žaloba na obnovu konania sa podáva v lehote troch mesiacov, odkedy sa ten, kto podal žalobu na obnovu konania, mohol dozvedieť o dôvode obnovy, alebo odo dňa, keď ho mohol uplatniť.“ Žalobca v tomto kontexte poukazuje, že aj v prípade ak by sa tvrdenia žalovaného o údajnej krádeži dokladov z roku 2009 spoločnosti žalobcu a neskôr o údajnom náleze týchto dokladov v nehnuteľnosti na E.D. H. X. X. O. Z. Y. XX.XX.XXXX, ukázali ako pravdivé (doposiaľ ich nepreukázal), o účtovných dokladoch musel mať žalovaný vedomosť zjavne skôr, keďže tieto sa údajne našli v roku 2014 na sklade v Prahe, na základe čoho mu mal bývalý konateľ spoločnosti žalobcu, C.. U. B., pohľadávku spoločnosti žalobcu, ktorá bola predmetom pôvodného konania a bola judikovaná, odpustiť Dohodou zo dňa 09.06.2014. V prípade, že súd žalobu žalovaného na obnovu konania napriek vyššie uvedenému a podrobnejšej argumentácii žalobcu neodmietne, žiadal žalobca,

aby obnovu konania v súlade s ustanovením § 414 Civilného sporového poriadku súd zamietol. K jednotlivým dôvodom prípustnosti obnovy konania tvrdenými žalovaným žalobca uviedol nasledovné: K dôvodu podľa ustanovenia § 397 písm. a) Civilného sporového poriadku, ako bolo naznačené vyššie a vyplýva to z prejednávania veci a vykonaného dokazovania v pôvodnom konaní, nie je pravdou, že by žalovaný nemohol dôkazy, ktoré predložil k žalobe na obnovu konania, predložiť, respektíve, že by žalovaný nemohol skutočnosti z týchto dôkazov vyplývajúce preukázať, t.j. použiť bez svojej viny aj skôr, v pôvodnom konaní. Bez ohľadu na to, že objektívna možnosť zabezpečiť v pôvodnom konaní uvedené dôkazy a preukázať skutočnosti z nich vyplývajúce, tu jednoznačne v pôvodnom konaní existovala, práve vinou žalovaného, ktorý bol ako konateľ spoločnosti žalobcu povinný konať s odbornou starostlivosťou, a za účtovné doklady z roku 2007 bol zodpovedný, neboli tieto v pôvodnom konaní použité. Žalobca poukázal na nasledovné nesporné zásadné skutočnosti, ktoré vyplývajú z prejednávania veci a vykonaného dokazovania v pôvodnom konaní:

- Žalovaný bol ku dňu 02.08.2007 odvolaný z funkcie konateľa spoločnosti žalobcu, v nadväznosti na čo bolo jeho povinnosťou bez zbytočného odkladu odovzdať účtovné doklady novému konateľovi C.. U. M., resp. spoločnosti žalobcu. Žalovaný ich však zdržiaval aj napriek opakovaným výzvam nového konateľa na ich vydanie a predloženie. Dokonca na obranu spočiatku zavádzajúco tvrdil, že sa účtovná dokumentácia údajne nachádza v sídle spoločnosti žalobcu.

- Neskôr bolo na podnet nového konateľa spoločnosti žalobcu vedené trestné konanie pre podozrenie spáchania trestného činu krádeže účtovnej dokumentácie v sídle žalobcu, v rámci ktorého pri výsluchu dňa 12.11.2007 žalovaný tvrdil, že časť účtovnej dokumentácie odovzdal účtovníčke C.. O.Y. G. a časť je ochotný odovzdať po rozhodnutí súdu o skutočnosti, či bolo jeho odvolanie z funkcie konateľa spoločnosti žalobcu v súlade so zákonom. Žalobca však dopytom H. C.. O. G. zistil, že táto odovzdala všetku účtovnú dokumentáciu žalovanému.

- Uznesením Okresného súdu Vranov nad Topľou sp. zn. 9Cb/65/2008 zo dňa 23.07.2008 bolo nariadené predbežné opatrenie, ktorým bola žalovanému uložená povinnosť, aby do 3 dní odo dňa doručenia predmetného uznesenia odovzdal k rukám konateľa žalobcu, C.. U. M., účtovné doklady spoločnosti žalobcu. Ani na základe predbežného opatrenia súdu však žalovaný účtovné doklady neodovzdal.

- Dňa 04.12.2008 sa konalo pojednávanie vytyčené v pôvodnom konaní, ktorého sa žalovaný nezúčastnil, údajne z dôvodu PN. V nadväznosti na toto pojednávanie bol žalovaný prostredníctvom tunajšieho súdu vyzvaný na predloženie účtovnej dokumentácie, čo opätovne žalovaný nesplnil. Z jeho vyjadrenia, ktoré súdu v nadväznosti na výzvu na predloženie dokladov zaslal, však nevyplyva, že by o nich nemal vedomosť, resp. že by nevedel, kde sa doklady nachádzajú.

- Dňa 06.03.2009 vydal Okresný súd Vranov nad Topľou Rozsudok sp. zn. 26Cb/201/2007, ktorým zamietol žalobu žalovaného (v postavení žalobcu), ktorou sa domáhal určenia neplatnosti uznesenia valného zhromaždenia spoločnosti žalobcu, ktorým bol žalovaný odvolaný z funkcie konateľa. Napriek tomu však žalovaný doklady žalobcovi nevydal a ďalšou jeho obštrukciou bolo, že na najbližšom pojednávaní v danej veci začal tvrdiť, že doklady boli medzičasom (v období od decembra 2008 a dňom 25.03.2009) údajne odcudzené. Túto skutočnosť preukazoval žalovaný Oznámením o spáchaní priestupku zo dňa 25.03.2009, ktoré predložil na pojednávaní v pôvodnom konaní dňa 27.04.2009. Uvedené oznámenie však samo o sebe nepreukazuje, že jeho obsah (tvrdenie o údajnom odcudzení dokladov spoločnosti R. P. M., F..E..D..) je pravdivé.

6. Žalobca považuje za účelové, nepravdivé a nepreukázané tvrdenie žalovaného, že údajne nemal vedomosť o tom, že dôkazy predložené k žalobe na obnovu konania sa nachádzali v nehnuteľnosti a nie v záhradnej chatke. Pokiaľ by sa aj tvrdenie žalovaného o odcudzení dokladov alebo tvrdenie, že nevedel, že sa dôkazy predložené k žalobe na obnovu konania nachádzali v nehnuteľnosti a nie v záhradnej chatke, ukázali ako pravdivé, nepochybne potvrdzujú nezodpovedný prístup žalovaného ako konateľa spoločnosti žalobcu vo vzťahu k účtovnej dokumentácii a jeho nedbalý až neodborný prístup, a teda porušenie ustanovenia § 135a Obchodného zákonníka žalovaným a samotnú nedôvodnosť podanej žaloby na obnovu konania práve z dôvodu zavinenia na strane žalovaného. V zmysle právneho výkladu ustanovenia § 397 písm. a) Civilného sporového poriadku je daný dôvod na obnovu konania podľa uvedeného ustanovenia spravidla, „keď strana o existencii skutočností alebo dôkazov nevedela. Aby bola obnova konania prípustná, musí ísť vždy o skutočnosti a dôkazy, ktoré tu existovali už počas pôvodného konania, v zmysle judikatúry, do vyhlásenia rozsudku.“ (Veľké komentáre, Civilný sporový poriadok, autori Števček a spol., Nakladateľství C.H.Beck, rok vydania 2016). Žalobca mal od počiatku podozrenie, že účtovné doklady z roku 2007 neboli nikdy odcudzené a žalovaný ich zdržiaval úmyselne, čo sa podanou žalobou na obnovu konania zjavne potvrdilo. S poukazom na uvedené, nemožno v žiadnom prípade vyhodnotiť, že žalovaný nezavinil, že doklady neboli použité v pôvodnom

konaní (ako to uvádza žalovaný). Je potrebné poukázať, že žalovaný nikdy pred údajným odcudzením dokladov netvrdil, že by ich nemal u seba alebo nevedel, kde sa nachádzajú, a teda o nich v pôvodnom konaní vedel a jednoznačne ich mohol použiť. Súd, ako aj žalobca sa teda mohli s dôkazmi, ktoré žalobca predložil až teraz k Žalobe na obnovu konania a teda so skutočnosťami, ktoré z nich vyplývajú, oboznámiť už v pôvodnom konaní, dokonca aj skôr, pokiaľ by si žalovaný plnil povinnosti uložené zákonom (§ 135a Obchodného zákonníka) a nariadeným predbežným opatrením. Výlučne žalovaný teda zaviniť, že účtovná dokumentácia z roku 2007 nebola v pôvodnom konaní použitá a z toho dôvodu nie je daná podmienka prípustnosti obnovy konania podľa § 397 písm. a) Civilného sporového poriadku.

7. K dôvodu podľa ustanovenia § 397 písm. b) Civilného sporového poriadku žalobca uviedol, že dôvod na obnovu konania podľa uvedeného ustanovenia je daný vtedy keď strana riadne splnila svoju povinnosť tvrdenia a dôkaznú povinnosť, a teda riadne označila dôkaz, ktorý navrhla vykonať, avšak z objektívnych dôvodov takýto dôkaz nebolo v pôvodnom konaní možné vykonať.“ (Veľké komentáre, Civilný sporový poriadok, autori Štefček a spol., Nakladateľství C.H.Beck, rok vydania 2016). Dôvod prípustnosti obnovy konania podľa tohto ustanovenia nie je vonkoncom daný v danom prípade, nakoľko v zmysle vyššie uvedených skutočností, vyplývajúcich aj z prejednávania veci v pôvodnom konaní, žalovaný nikdy sám neoznačil, resp. nenavrhol vykonať dôkazy, ktoré teraz predložil k žalobe na obnovu konania, ale naopak zámerne od augusta 2007 ich odmietal žalobcovi a súdu odovzdať, nepredložil ich žalobcovi ani na základe predbežného opatrenia nariadeného dňa 23.07.2008, ani na základe výzvy súdu v priebehu pôvodného konania začatého na základe žaloby zo dňa 26.08.2008 a neskôr (keď bolo rozhodnuté, že jeho odvolanie z funkcie konateľa žalobcu bolo v súlade správnym poriadkom) tvrdil, že boli údajne odcudzené. Opätovne je potrebné konštatovať, že sa jednalo o subjektívne dôvody na strane žalovaného, pre ktoré nebolo možné dôkazy práve jeho zavinením vykonať už v pôvodnom konaní, nakoľko žalovaný si neplnil povinnosti uložené zákonom (§ 135a Obchodného zákonníka), nariadeným predbežným opatrením a konajúcim súdom. Navyše, na uvedenú skutočnosť poukazoval žalobca i v rámci svojho vyjadrenia v odvolacom konaní. Nie je preto pravdou, že by nebolo možné dôkazy, ktoré v rámci žaloby na obnovu konania žalovaný predkladá teraz súdu, vykonať v už právoplatne skončenom konaní! Žalovaný mal dostatok času na to, aby dôkazy, ktoré teraz predkladá v rámci žaloby na obnovu konania, zabezpečil počas prvostupňového i odvolacieho konania a skutočnosti z nich vyplývajúce preukázal z iných zdrojov ako z účtovnej evidencie spoločnosti žalobcu. Veď sám žalovaný disponoval tzv. pokladničnou knihou, z ktorej bolo zrejmé, komu mali byť peňažné prostriedky z pokladne spoločnosti žalobcu vyplatené. Nič nebránilo žalovanému, aby riadne účtovné doklady, preukazujúce skutočnosť naloženia s peňažnými prostriedkami z pokladne spoločnosti žalobcu, zabezpečil od jednotlivých subjektov uvedených v predmetnej pokladničnej knihe. Tu je navyše treba poukázať na fakt, že veľké množstvo položiek z pokladničnej knihy tvoria práve účtovné doklady vystavené aj priamo samotným žalovaným, ako „dodávateľom“ služieb a tovarov pre spoločnosť žalobcu, resp. na fakt, že zo žalovaným predložených dokladov (výdajových pokladničných dokladov (vid' napr. výdajový pokladničný doklad P.) nevyplývajú skutočnosti týkajúce sa opäť veľkého množstva peňažných prostriedkov údajne vyplatených „dohodárom“ (položky v pokladničnej knihe označená ako „dohodári“), kde z predložených dokladov nevyplýva konkrétna skutočnosť komu boli tieto peňažné prostriedky vyplatené ale na príslušnom výdajovom doklade sa nachádza len poznámka „vid' výplatné pásky“, čo rozhodne nemožno subsumovať pod ďalšiu z podmienok CSP, t.j. že by takýto dôkaz mohol prívodiť priaznivejšie rozhodnutie vo veci, nakoľko preukazná hodnota takéhoto dôkazu je viac než sporná. Pokiaľ teda žalovaný považuje za dôvod na povolenie obnovy konania ním predložené (a údajne dňa 27.05.2017 nájsené) účtovné doklady za rok 2007, o dôvode obnovy - existencii účtovných dokladov a o skutočnostiach, ktoré z nich vyplývajú, vedel od samotného počiatku pôvodného konania, ako aj v jeho priebehu, a nič mu nebránilo zabezpečiť duplikáty týchto dokladov, resp. preukázať skutočnosti z nich vyplývajúce, v rámci pôvodného konania (keď navyše mnohé z nich vystavoval sám ako živnostník, resp. fyzická osoba). Je jednoznačné, že žalovaný objektívne mohol ním (teraz predložené) označené dôkazy navrhnúť a zabezpečiť (prípadne aj prostredníctvom súdu) už v prvostupňovom konaní. Jedná sa všetko o doklady vyhotovené v roku 2007, existujúce počas celého prvostupňového konania, o ktorých existencii jednoznačne žalovaný vedel a mohol ich zabezpečiť a uplatniť v pôvodnom konaní na účely preukázania svojich tvrdení od samotného počiatku - začatia pôvodného konania. Žalobca má za to, že ide o účelové tvrdenie žalovaného (že otčim žalovaného L. M. presne v deň XX.XX.XXXX „objavil šanón“, v ktorom boli ním predložené účtovné doklady práve za obdobie roku 2007), ktoré nebolo preukázané žiadnym dôkazom, navyše, žalovaný mal tieto doklady a skutočnosti z nich vyplývajúce k dispozícii ešte pred začatím pôvodného konania, ako aj po jeho začatí a súdu ich vedome nepredložil. Súd musí v konaní o žalobe na obnovu konania prihliadať aj na to, prečo žalovaný nesplnil v pôvodnom konaní

povinnosť tvrdenia. Pokiaľ žalovaný zo svojej viny neuplatnil určitú skutočnosť v pôvodnom konaní, je vylúčený aj s dôkazmi, ktoré majú túto skutočnosť preukázať. Na účastníkovi občianskeho súdneho konania teda je, aby dbal o ochranu svojich práv aj tým, že úplne a pravdivo opíše všetky skutočnosti rozhodujúce pre konanie vo veci. Účastník je povinný starať sa o to, aby rozhodujúce skutočnosti boli súdu predložené a aby v nadväznosti na ne aj označil dôkazy. Procesná prípustnosť žaloby na obnovu konania, ako mimoriadneho opravného prostriedku je podmienená aj tým, že ten, kto navrhuje obnovu konania nemal žiaden podiel na tom, že sa v pôvodnom konaní nemohli použiť skutočnosti rozhodnutia alebo dôkazy, prípadne, že sa nemohli vykonať dôkazy. Táto podmienka nie je splnená, ak určitá skutočnosť, rozhodnutie alebo dôkaz existovali už v pôvodnom konaní a ten, kto navrhuje obnovu konania o ich existencii vedel a mal aj dostatok podkladov potrebných na ich označenie a na splnenie svojej dôkaznej povinnosti. Skutočnosť, že údajne až „dňa XX.X.XXXX otčim žalobcu L. M., ktorý býva v nehnuteľnosti, ku ktorej prináleží záhradná chatka, z ktorej boli predmetné účtovné dokumenty odcudzené, pri upratovaní svojich písomností uskladnených v nehnuteľnosti na adrese E. XXX/X, X. O. Z., objavil šanón, ktorý ... odovzdal žalovanému.“, žalovaného nijako neospravedlňuje. (k tomu vid' aj rozhodnutie ÚS SR č.k. III. ÚS 666/2014-8). Žalovaný uvádza, že dôkazy ním predložené k žalobe na obnovu konania, sa údajne našli dňa 27.05.2017 v nehnuteľnosti na E. H. Č.. XXX/X X. O. Z.. V tomto kontexte žalobca upriamil pozornosť súdu na to, že k údajnému nájdeniu dokladov malo dôjsť len dva dni potom, ako Ústavný súd SR Uznesením č. I. ÚS 271/2017 zo dňa 24.05.2017 odmietol sťažnosť žalovaného, v ktorej žalovaný ako sťažovateľ namietal porušenie jeho ústavných práv v súvislosti s pôvodným konaním a dovolacím konaním sp. zn. 3Obdo/30/2015, v ktorom žalovaný nebol taktiež úspešný. Keďže žalovanému sa nepodarilo „zvrátiť stav“ podľa právoplatného Rozsudku Krajského súdu v Prešove sp. zn. 3Cob/65/2012 zo dňa 11.03.2014 ako odvolacieho súdu podaným dovolaním a ani následne zvrátiť rozsudok odvolacieho súdu v spojení s rozsudkom Najvyššieho súdu SR ako dovolacieho súdu ústavnou sťažnosťou, jeho jedinou možnosťou bolo „nájsť“ údajne odcudzené účtovné doklady v takej lehote, aby ešte „stihol“ podať žalobu na obnovu konania tesne (v posledný deň!!!) pred uplynutím zákonnej trojročnej objektívnej lehoty (od právoplatnosti rozsudku odvolacieho súdu v pôvodnom konaní dňa 09.06.2014) a zároveň aby neuplynula subjektívna lehota 3 mesiacov (od kedy sa údajne dozvedel o dôvode na obnovu konania) a pokúsiť sa na základe týchto dokladov dokázať vynaloženie peňažných prostriedkov z pokladne žalobcu na uspokojenie záväzkov žalobcu v jeho záujme. Skutočnosť, ktorá však v tomto kontexte doslova „nesedí“, a preto sa ukazuje tvrdenie žalovaného v žalobe na obnovu konania ako zjavné klamstvo, je, že bývalý konateľ spoločnosti žalobcu, C.. U. B. (odvolaný z funkcie konateľa s účinnosťou ku dňu 05.12.2014 a žijúci v P. už viac ako 15 rokov, vzhľadom k čomu dlhodobo nevykonával reálne funkciu konateľa spoločnosti žalobcu) uviedol, že „pri likvidácii skladu v roku 2014 v P. som objavil účtovné dokumenty R. P. M. F.E..o. z roku 2007 som pripravený ich Polícii predložiť“. Uvedené C.. B. napísal emailom dňa 22.06.2016 vyšetrovatelke v trestnej veci vedenej OR PZ v BA I, odbor kriminálnej polície pod č. Č.:D.-XX/X-X.-V.-XXXX-I., v súčasnosti vedenej na Okresnom súde Bratislava I pod sp. zn. 6T/48/2016, v ktorej je stíhaný a obžalovaný z pokračovacieho zločinu porušovania povinnosti pri správe cudzieho majetku podľa § 237 ods. 1 a 3 písm. a) Trestného zákona v štádiu pokusu, keďže dňa 09.06.2014 (pozn. v deň právoplatnosti rozsudku odvolacieho súdu v pôvodnom konaní) ako konateľ žalobcu v jeho mene podpísal so žalovaným Dohodu, ktorou žalovanému odpustil pohľadávku priznanú v pôvodnom konaní (potvrdenú dovolacím súdom) vo výške 60.067,30 EUR s príslušenstvom. Uvedené C.. B. uviedol ako dôvod, prečo predmetnú Dohodu so žalovaným podpísal, čo sa žalobca dozvedel pri nahliadnutí do trestného spisu ako poškodený v uvedenej trestnej veci. Existuje teda zjavná pochybnosť o pravdivosti tvrdenia žalovaného o údajnom „náhodnom nájdení“ účtovnej dokumentácie žalobcu z roku 2007 dňa 27.05.2017 v nehnuteľnosti vo X. O. Z. v porovnaní s tvrdením obžalovaného C.. B. o údajnom nájdení uvedenej dokumentácie v sklade v Prahe v roku 2014. Zároveň v takom prípade nie je splnená subjektívna lehota 3 mesiacov podľa § 403 ods. 1 Civilného sporového poriadku na podanie žaloby na obnovu konania, keďže je vysoko pravdepodobné, že žalovaný sa o dôvode žaloby na obnovu konania dozvedel ešte v roku 2014, najneskôr pri uzatváraní citovanej Dohody o odpustení dlhu. Je zjavné, že C.. U. B. sa uzavretím Dohody zo dňa 09.06.2014 spoločne a koordinovane so žalovaným pokúsil ukrátiť žalobcu o jeho pohľadávku judikovanú v pôvodnom konaní spomínanou Dohodou, ktorá bola uzavretá bez súhlasu a vedomosti druhého spoločníka žalobcu (spoločnosti U., F.E..D..) a konateľa C.. U. M.. Keďže mala byť pohľadávka žalobcu voči žalovanému vo výške 60.067,30 EUR s príslušenstvom judikovaná v pôvodnom konaní odpustená z dôvodu údajného nájdenia účtovných dokladov v roku 2014 v Prahe, nemohli byť tieto doklady v roku 2009 odcudzené, ani dňa XX.XX.XXXX nájdené vo X. O. Z.. Žalobca má za to, že vzhľadom na vyššie uvedené viaceré verzie týkajúce sa existencie, resp. neexistencie účtovnej dokumentácie žalobcu z roku 2007, nemožno tvrdenie žalovaného, že sa

doklady našli dňa XX.XX.XXXX v nehnuteľnosti vo X. O. Z., považovať za vierohodné, smerodajné a pravdivé. V žalobe na obnovu konania žalovaný uvádza, že, ak by o existencii dokladov vedel skôr, určite by ich konajúcemu súdu predložil, nakoľko vykonanie tohto dôkazu by bolo výlučne v jeho prospech. Týmto tvrdením žalovaný úplne vyvrátil svoj postoj v pôvodnom konaní, kedy netvrdil, že by doklady nemal, ale zámerne sa vyhýbal ich predloženiu, napriek výzve súdu a vydanému predbežnému opatreniu. Napokon po vyhlásení rozsudku súdu prvej inštancie dňa 06.03.2009, ktorým zamietol jeho žalobu o určenie neplatnosti uznesenia valného zhromaždenia o odvolaní žalovaného z funkcie konateľa žalobcu, tvrdil, že účtovné doklady boli odcudzené. V tejto súvislosti však žalobca namieta aj samotné tvrdenie žalovaného, že vykonanie dokazovania „údajne nájdenými“ dokladmi by malo byť výlučne v jeho prospech. Žalobca poukázal len na niektoré skutočnosti vyplývajúce z prejedania veci v pôvodnom konaní, ako aj vyplývajúce z dokladov predložených žalovaným k žalobe na obnovu konania: ani peňažné prostriedky vynaložené žalovaným ako konateľom žalobcu na účtovný audit a účtovné služby, neboli v pôvodnom konaní vyhodnotené ako odôvodnené výdavky vynaložené v prospech žalobcu a s odbornou starostlivosťou konateľa (žalovaného), naopak ich vynaloženie v rozpore so záujmami spoločnosti žalobcu potvrdil aj dovolací súd, z pokladničnej knihy, ktorú predložil žalovaný v pôvodnom konaní, bolo možné vyčítať, v prospech koho boli príjmové pokladničné doklady údajne vystavované - žalovaný teda, pokiaľ tvrdil, že ako konateľ žalobcu tieto výdavky skutočne vynaložil, mohol za účelom preukázania dôvodnosti ich vynaloženia v záujme žalobcu (keďže na ňom bolo bremeno dôkazu konať s odbornou starostlivosťou v záujme spoločnosti žalobcu), osloviť jednotlivé osoby a subjekty, aby potvrdili, že im boli finančné prostriedky skutočne vyplatené, ako aj ich výšku a účel ich vyplatenia, podľa príjmových a výdavkových pokladničných dokladov predložených žalovaným k žalobe na obnovu konania mala byť značná časť peňažných prostriedkov z pokladne vyplatená z pokladne priamo žalovanému ako konateľovi žalobcu, a teda samotný žalovaný mohol v pôvodnom konaní predložiť svoje doklady (ktorými musel disponovať, resp. si ich mohol sám duplicitne vystaviť, prípadne zabezpečiť) preukazujúce, ako boli skutočne finančné prostriedky v mene žalobcu použité. Je zarážajúce, že množstvo príjmových pokladničných dokladov predložených žalovaným k žalobe na obnovu konania sa týka úhrady nákladov na servis a príslušenstvo motorového vozidla, ktoré, ako taktiež vyplýva z dokladov, prenajímal ako jeho vlastník žalovaný žalobcovi, teda prakticky ho žalovaný prenajímal sám sebe, navyše za neprimeranú sumu, keďže množstvo dokladov zjavne potvrdzuje, že na motorové vozidlo bolo potrebné neustále vynakladať značné finančné prostriedky (čo je navyše taktiež podozrivé v prípade posudzovania odôvodnenosti vynakladania nákladov žalovaným v mene žalobcu). Jeden z príjmových pokladničných dokladov dokonca vôbec nepreukazuje úhradu právnych služieb v mene žalobcu, a to príjmový pokladničný doklad uvedený v pokladničnej knihe pod č. P., čo vzbudzuje dôvodné podozrenie o tom, že reálne boli peňažné prostriedky patriace spoločnosti žalobcu vynakladané žalovaným na náklady jeho vlastnej spoločnosti R. V. F..E..D., C.: XX XXX XXX, v ktorej figuruje pani U. M., matka žalovaného a ktorá je predmetom svojho podnikania konkurenčná spoločnosť žalobcu.

8. Uvedeným spôsobom je možné spochybníť všetky predložené účtovné doklady za rok 2007, ktoré predložil k žalobe na obnovu konania, ako aj dôvodnosť ich vynaloženia v údajnom záujme spoločnosti žalobcu, a tým aj samotnú ich spôsobilosť privodiť pre žalovaného priaznivejšie rozhodnutie.

9. Podľa § 397 písm. a), b) CSP proti právoplatnému rozsudku je prípustná žaloba na obnovu konania, ak sú tu skutočnosti, rozhodnutia alebo dôkazy týkajúce sa strán a predmetu pôvodného konania, ktoré ten, kto podal žalobu na obnovu konania, bez svojej viny nemohol použiť v pôvodnom konaní, ak môžu privodiť pre neho priaznivejšie rozhodnutie vo veci. Proti právoplatnému rozsudku je prípustná žaloba na obnovu konania, ak možno vykonať dôkazy, ktoré sa nemohli vykonať v pôvodnom konaní, ak môžu privodiť pre stranu priaznivejšie rozhodnutie vo veci.

10. V zmysle § 400 CSP žalobu na obnovu konania môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

11. Podľa § 403 ods.1,2 CSP žaloba na obnovu konania sa podáva v lehote troch mesiacov, odkedy sa ten, kto podal žalobu na obnovu konania, mohol dozvedieť o dôvode obnovy, alebo odo dňa, keď ho mohol uplatniť. Žaloba na obnovu konania sa podáva najneskôr v lehote troch rokov od právoplatnosti rozhodnutia.

12. Podľa § 410 CSP žalobu na obnovu konania prejedná súd, ktorý o veci rozhodoval v prvej inštancii.

13. Podľa § 412 ods. 1 CSP súd môže na návrh odložiť vykonateľnosť napadnutého rozhodnutia, ak sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa.

14. V zmysle § 414 CSP ak súd žalobu na obnovu konania neodmietne, rozhodne rozsudkom, či obnovu konania povolí alebo zamietne.

15. Vykonaným dokazovaním mal súd za potvrdené, že žaloba na obnovu konania uplatnená žalovaným nie je dôvodná a nemožno jej vyhovieť. Žaloba na obnovu konania je mimoriadnym opravným prostriedkom, ktorý smeruje proti právoplatným rozhodnutiam súdu. V danom prípade bola žaloba podaná oprávnenou osobou- teda stranou, v ktorej neprospech bolo vydané rozhodnutie. Prípustnosť žaloby žalovaný odôvodňoval zákonnými ustanoveniami § 397 písm. a) a b) CSP. Mal za to, že disponuje listinnými dôkazmi, ktoré bez jeho viny nemohol použiť v pôvodnom konaní a tieto môžu privodiť pre neho priaznivejšie rozhodnutie vo veci. Taktiež mal za to, že možno vykonať dôkazy, ktoré sa nemohli vykonať v pôvodnom konaní.

16. K dôvodu prípustnosti žaloby na obnovu konania uvedenému v § 397 písm. a) CSP súd skúma, či existujú skutočnosti, rozhodnutia alebo dôkazy, týkajúce sa strán a predmetu pôvodného konania, ktoré osoba oprávnená na podanie žaloby na obnovu konania bez svojej viny nemohla použiť v pôvodnom konaní. Žalovaný spolu so žalobou doložil účtovné doklady žalobcu za rok 2007, ktoré nemohli byť v pôvodnom súdnom konaní oboznámené z dôvodu ich krádeže. Žalovaný v súčasnosti tvrdí, že tieto účtovné doklady našiel jeho D. dňa XX.X.XXXX a preto je možné vykonať dokazovanie ich oboznámením. Súd v konaní o žalobe na obnovu konania musí skúmať aj to, prečo v pôvodnom konaní tieto dôkazy predložené neboli a či ich teda žalovaný nepredložil bez svojej viny. Po oboznámení sa s rozhodnutiami súdov v predmetnej veci a tvrdeniami strán sporu možno konštatovať, že tvrdenie žalovaného o krádeži účtovných dokladov nebolo pravdivé. Žalovaný ako konateľ žalobcu mal povinnosť konať s odbornou starostlivosťou a teda aj starostlivo a odborne viesť účtovníctvo spoločnosti a zabezpečiť jeho uchovanie. Keďže konateľ žalobcu- žalovaný tieto povinnosti jednoznačne porušil, súd prijal záver, že jeho zavinením nebolo možné v pôvodnom súdnom konaní vykonať dôkaz oboznámením sa s účtovnými dokladmi žalobcu za rok 2007. Dôvody prípustnosti žaloby na obnovu konania v zmysle § 397 písm. a) CSP teda neboli naplnené.

17. Súd mal za to, že v prejednávanej veci neexistuje ani dôvod prípustnosti žaloby na obnovu konania podľa § 397 písm. b) CSP. Uvedené zákonné ustanovenie sa týka dôkazov, ktoré navrhla alebo predložila strana v pôvodnom konaní, ale nebolo ich možné vykonať z dôvodu existencie objektívnych prekážok. Žalovaný v pôvodnom súdnom konaní sám takýto dôkaz neoznačil, nenavrhol jeho vykonanie. Strana sporu musí dbať na ochranu jej práv aj tým, že úplne a pravdivo opíše všetky skutočnosti rozhodujúce pre konanie. Strana sporu je povinná starať sa o to, aby rozhodujúce skutočnosti boli súdu predložené, aby na ne aj označil dôkazy (Uznesenie Najvyššieho súdu SR sp.zn. 2Cdo/96/2008).

18. V oboch prípadoch mimoriadneho opravného prostriedku (§ 397 písm. a), b) CSP) je prípustnosť podmienená tým, že ten kto navrhuje obnovu konania, nemal žiadny podiel na tom, že sa v pôvodnom konaní nemohli použiť skutočnosti, rozhodnutia alebo dôkazy, prípadne, že sa nemohli vykonať dôkazy. Táto podmienka nie je splnená, ak určitý dôkaz existoval už v pôvodnom konaní a ten, kto navrhuje obnovu konania, o ich existencii vedel a mal aj dostatok podkladov potrebných na ich označenie a na splnenie jeho dôkaznej povinnosti.

19. V zmysle § 411 ods. 1 CSP je súd viazaný rozsahom a dôvodmi žaloby. Keďže dôvody prípustnosti žaloby na obnovu konania uvedené v § 397 písm. a), b) neboli naplnené, súd žalobu zamietol.

20. Súd sa pri rozhodovaní zaoberal dodržaním subjektívnej a objektívnej lehoty na podanie žaloby na obnovu konania. Subjektívna lehota je trojmesačná a oprávnenému subjektu plynie odo dňa, keď sa mohol dozvedieť o dôvode obnovy, alebo odo dňa, kedy mohol dôvod obnovy uplatniť. Objektívna lehota na podanie žaloby je trojročná a počíta sa od právoplatnosti rozhodnutia. Subjektívna lehota na podanie žaloby na obnovu konania musí byť dodržaná v rámci objektívnej trojročnej lehoty. Žalovaný splnenie lehoty na podanie žaloby odôvodnil tým, že rozsudok Krajského súdu v Prešove sp.zn. 3Cob/95/2012 nadobudol právoplatnosť 9.6.2014, žaloba na obnovu konania bola na súde podaná dňa 9.6.2017 a dňa XX.X.XXXX D. žalovaného L. M., pri upratovaní vlastných písomností objavil šanón obsahujúci účtovné doklady žalobcu za obdobie roku 2007. Tieto tvrdenia žalovaného žalobcu nepovažoval za

pravdivé. Poukázal na informácie od bývalého konateľa žalobcu C.. U. B., ktorý uvádzal v trestnej veci, že pri likvidácii skladu v roku 2014 v Prahe objavil účtovné dokumenty žalobcu z roku 2007. Žalobca považuje za vysoko pravdepodobné, že žalovaný sa o dôvode žaloby na obnovu konania dozvedel v roku 2014, najneskôr pri dohode o odpustení dlhu, ktorú uzatváral žalovaný s C.. U. B.. Žalovaný sa pojednávania nezúčastnil, k písomnému vyjadreniu žalobcu sa nevyjadril, preto nebolo možné na prvom pojednávaní jednoznačne uzavrieť otázku, či žalovaným podaná žaloba na obnovu konania bola podaná v trojmesačnej subjektívnej lehote. S poukazom na neexistenciu dôvodov prípustnosti žaloby na obnovu konania však súd nepovažoval za hospodárne skúmať prípadnými ďalšími dôkazmi splnenie tejto podmienky.

21. Vzhľadom na nedôvodnosť žaloby na obnovu konania súd zamietol aj návrh žalovaného na odklad vykonateľnosti rozhodnutia odvolacieho súdu.

22. Podľa § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

23. Podľa § 262 ods. 2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

24. Keďže žalobu žalovaného na obnovu konania súd zamietol, priznal žalobcovi ako úspešnej strane v spore nárok na náhradu trov konania vo výške 100 %. O konkrétnej výške trov konania rozhodne súd po právoplatnosti rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Vranov nad Topľou, písomne, v potrebnom počte vyhotovení.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,

- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.